

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 2.7.2022
päiväseurat klo 13.00
Johanna Rusanen-Kartano

”Kaikki kääntyy hyväksi ja kaikki kääntyy hyväksi ja kaikenlaiset asiat kääntyvät hyväksi.” Nämä yksinkertaiselta kuulostavat sanat lausui Englannissa 1300-luvun jälkipuoliskolla elänyt mystikko Juliana Norwichlainen. Juliana oli vakavasti sairas ja sairautensa aikana hän näki ihmeellisiä näkyjä, joissa ristillä kärsivä Kristus ilmestyi hänelle. Toivuttuaan sairaudesta Juliana kirjoitti näkynsä muistiin. Kaikki asiat järjestyvät.

On ihmisiä, jotka ovat luonnostaan ihmeellisen positiivisia. He jaksavat loputtomiin uskoa asioiden järjestyvän ja he jaksavat valaa tätä pyhän huolettomuuden toiveikkuutta ja tyyneyttä myös pessimistisempiin kanssakulkijoihin. Sitten on meitä, joille ikävöinti ja murehtiminen on hyvinkin luontaista, joskus myös raskasta. Kannamme omia ja läheisten huolia kuin kiviä taskussa.

Kävin rippikouluni Savon sydämessä Aholansaareissa, herännäisjohtaja Paavo Ruotsalaisen hengen vaikutuspiirissä. Eräänä leirin aamuna meitä jokaista pyydettiin etsimään meitä puhutteleva kivi ja kantamaan sitä mukana koko päivän. Jokainen haki käteensä sopivan murikan ja sitä sitten kuljetettiin hieman epämukavastikin halki raamattutunnit ja ruokailut. Hankalaa oli. Kivi painoi taskussa ja vaikeutti päivän askareita. Lopulta tuli ilta ja seurat Paavon pirtissä. Seuroissa puhuttiin siitä, kuinka huolet ja murheet saattavat kiven lailla painaa mieltä päivän jokaisena hetkenä. Kuuntelimme puhetta hiljaisina hämärässä pirtissä kivenmurikoitamme käsissä pyöritellen. Lopuksi jokainen sai vuorollaan viedä kiven pirtin lattialle asetetun ristin juurelle. Miten helpottavaa olikaan luopua siitä!

Lapsena ajattelin seuroissa, että körttiläiset ovat kyllä hyviä ahdistumaan ja murehtimaan. Meillähän on ahdistus-aiheen alla olevia virsiäkin Siionin virsien uudistetussa laitoksessa peräti 30 kappaletta. Aholansaaren rippikoulun kivipäivänä oivalsin, miten hyvä on ahdistua yhdessä. Miten raskaan taakan kantamisen jakaminen, siitä puhuminen ja lopulta sen yhdessä ristin juurelle laskeminen huojentaa, helpottaa ja saa aikaan valtavan lämpimän yhteenkuuluvuuden tunteen.

Murehtiminen kuuluu elämään. Me saamme murehtia, ikävöidä, ahdistua. Saamme olla vajavaisia, haavoittuneita ja särkyneitä. Se tekee meistä ihmisiä. Täälläkin Joensuun herättäjäjuhlien seurapenkissä istuvalla ja radion ääressä seuroja kuuntelevalla on varmasti monenlaisia ahdistuksen kiviä taskussaan. Mutta täältä löytyy myös se risti, jonka juurelle voit painavankin kivesi jättää yhdessä meidän muiden kanssa.

Löydät ristin myös tutusta Herättäjä-Yhdistyksen logosta, jossa nuolet ohjaavat ristin juurelle. Sinulla saattaa roikkua risti kaulassasi tai ehkä näet sen metsässä puiden latvusten taivaalle

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

piirtämänä tai kahden varjon yhdistyessä toisiinsa kaupungin asfalttikadulla. Risti kertoo aina pelkästään hyviä uutisia. Se on meille merkki voimasta, joka meille annetaan heikkouteemme. Se on meille merkki valosta, joka karkottaa meidän pimeytemme.

Näikö kuumehoureinen Juliana myös ristin ennen kuolemaansa? Hän oli elänyt koko elämänsä kärsimyksen keskellä — mustan surman aallot pyyhkäisivät hänen elämänsä aikana kolme kertaa Euroopan yli ja hän menetti kaikki läheisensä. Miettiessään elämäänsä Juliana näki kaikessa Jumalan läsnäolon. Hän ymmärsi, että kärsimystä ei voi pyyhkiä olemattomiin, mutta voi tuntea, että joku on nähnyt sen ja kantaa sitä.

Siionin virsien esipuheessa sanotaan osuvasti: ”Myös tänään ikävöidään, havahdutaan ja ahdistutaan. Myös tänään tunnetaan iloa ja yhteyttä.” Ollaan siis ristin juurella lohduksi toisillemme.